

de skandaløse Forhold, der hersker indenfor Barber- og Frisørfaget vedrørende dettes store Stab af Lærlinge; men Midlerne til at komme disse Forhold til Livs har hidtil manglet, og Tanken om hele Spørgsmaalets Løsning har derfor maattet hvile indtil nu, hvor man har fundet Vejen fremefter, der nok skal føre til det ønskede Maal. Begge Forbund lægger ud nu, og ved enigt Samarbejde Landet over rejser Kampen for Barber- og Frisørlærlingenes Frigørelse, for deres Menneskeret til i hvert Tilfælde at kunde nyde den Frihed, som Lovgivningsmagten har tilstaaet dem, hvilken Ret Fagets Mestre ganske despotisk har sat sig ud over, trods at Lovens Bestemmelser kun er satte som en Beskyttelse for den unge Arbejder, ikke for, at denne kan gøre sig Livet behageligere, en saadan Hensigt tilsigter ingen Lov. Nej, Loven yder kun Beskyttelse mod hensynsløs Udbygning, der, om denne tillodes, vilde medføre, at den unge Arbejder saavel aandeligt som legemligt ødelagdes. Herimod er det, altsaa Loven dæmper op; men Fagets Mestre lader haant herom og fortsætter Udbygningen som reelle Lovbrydere.

I den Tid, hvor Sagen har hvilet, har man fra Forbundenes Side ikke desto mindre fulgt denne med største Interesse og Agtpaagivenhed for ved given Lejlighed at staa rustet til den Kamp, som maatte og skulde komme, for at bringe Sagen frem og dermed til Løsning, og herom skal da oplyses følgende om Sagens Forhistorie og videre Forløb.

I ca. 23 Aar har Landets Barber- og Frisørmestre sat sig ud over de Bestemmelser, der omhandler Beskæftigelse af Lærlinge i Faget, og disse Bestemmelser findes udformede i §§ 7 og 8 i Lov om Lærlingeholdet af 30. Marts 1889. Opmærksomheden om denne Lovstridighed kom først rigtig klart og tydeligt frem i Efteraaret 1912, da der i Vejle af Forældrene til 2 Lærlinge, der beskæftigedes hos samme Mester, opstod Tvivl om Lovligheden af, at deres Børn indespærredes ogsaa Søndag Eftermiddag paa Baberstuen, altsaa efter at denne var lukket Kl. 12 Middag. Indespærringen havde været praktiseret af nævnte Mester i længere Tid, og Forældrene havde fundet sig i denne Nederdrægtighed mod deres Børn, indtil de saa, at en Fortsættelse af Forholdet vilde medføre Fare for Børnenes Sundhed. Da denne Fare syntes nærliggende, gjaldt selvfølgelig Forsvaret for Børnenes Vel, at Lovligheden af den stedfundne Mishandling prøvedes, og Henvendelse skete da til Vejle Politimester, hvis Afgørelse ikke alene gik imod Lovligheden af det af omtalte Mester praktiserede, men endog imod den hidtil anvendte Praksis ved Beskæftigelse af Lærlinge i Faget. Bestyrelsen for Vejle Barber- og Frisørforening, der ganske naturligt følte sig pinlig berørt for den Dels Vedkommende af Politimesterens Afgørelse, der omhandlede den hidtil gældende Praksis for Lærlinges Beskæftigelse, indgik derfor med Forespørgsel til Indenrigsministeren, om Politimesterens Afgørelse kunde anses for lovmedholdelig. I Indenrigsministerens Svarekrivelse af 22. Februar 1913 meddeles Vejle Amt, at efter stedfunden Konference mellem Ministeren og Københavns Magistrat, Sagen angaaende, maatte Ministeriet meddele ikke at have Hjemmel til at tillade Afvigelser fra Lærlingelovens Bestemmelser, og at Arbejdstiden derfor for Barber- og Frisørlærlinge ikke i noget Tilfælde maatte overstige 12 Timer daglig paa Hverdage, heri medregnet 2 Timers Hvile- og Spisetid, som ikke kunde fordres tilbragt i Barberstuen. Paa Søn- og Helligdage maatte ingen Lærling derimod beskæftiges ved noget Arbejde ud over Kl. 9 Formiddag.

Denne klare Afgørelse bragte fuldstændig Forvirring blandt Mestrene og foranledigede, at disse sendte en samlet Deputation, der repræsenterede saavel Øernes som Københavns Mestre, til Indenrigsministeren; denne kunde dog kun gentage, at Ministeriet ikke kunde afvige fra Lærlingelovens Bestemmelser, og Deputationens Henvendelse var derfor uden Betydning. Enkelte Mestre forsøgte alligevel senere at give det Udseende af, at Indenrigsministeren ikke var utilbøjelig til at tillade Dispensation fra Lovens Bestemmelser. For at konstatere Rigtigheden heraf, besluttede Forretningsudvalget for Barber- og Frisørsvendenes Forbund at søge Audiens hos Indenrigsministeren. Audiensen fandt Sted 10. April d. A., og ved denne Lejlighed gentog Ministeren sine tidligere overfor Mestrene brugte Udtalelser, idet han bl. a. udtalte: Ministeriet har ingen Ret til at afvige fra Lærlingelovens Bestemmelser, og han tilføjede: og agter heller ikke at gøre dette. Ministerens Udtalelser er altsaa en Bekræftelse paa, at den af Landets Barber- og Frisørmestre overfor deres Lærlinge hidtil anvendte Praksis, at beskæftige disse i 86 Timer eller mere ugentlig, er ganske ulovlig. Mestrene ved altsaa udmærket godt dette; men ikke desto mindre fortsætter de deres ulovlige Færd, uanset den Skade, de herved forvolder overfor den unge opvoksende